

## POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka

w sprawie z powództwa E. N. i J. Ł. przeciwko Izbie Administracji Skarbowej w Kielcach

o przywrócenie do służby, odszkodowanie, ustalenie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w dniu 22 lutego 2023 r.,

w związku ze skargą kasacyjną powódek od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Kielcach

z dnia 28 października 2021 r., sygn. akt V Pa 80/20

wniosku powódki J. Ł. z dnia 24 października 2022 r. o cofnięcie skargi kasacyjnej i umorzenie postępowania kasacyjnego,

**umarza postępowanie kasacyjne w odniesieniu do powódki J. Ł..**

### UZASADNIENIE

Pełnomocnik powódek E. N. i J. Ł. złożył do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z 28 października 2021 r., zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Kielcach z 2 lipca 2020 r., sygn. akt IV P 197/19 w punkcie I w ten sposób, że zasądził od Izby Administracji Skarbowej w Kielcach na rzecz:

a) E. N. kwotę 16922,34 zł (szesnaście tysięcy dziewięćset dwadzieścia dwa złote 34/100) tytułem odszkodowania;

b) J. Ł. kwotę 12912 zł (dwanaście tysięcy dziewięćset dwanaście złotych) tytułem odszkodowania.

W piśmie procesowym z 24 października 2022 r. powódka J. Ł. działając osobiście cofnęła jednak skargę kasacyjną w odniesieniu do jej osoby i wniosła o umorzenie postępowania.

Należy wskazać, że co prawda, zgodnie z art. 87<sup>1</sup> § 1 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub radców prawnych i dotyczy ono wszystkich czynności procesowych, także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, podejmowanych przed sądem niższej instancji. Ustanowiony w tym przepisie przymus adwokacko-radcowski dotyczy każdego postępowania przed Sądem Najwyższym, a więc także zainicjowanego skargą kasacyjną oraz toczącego się w jego ramach postępowania wywołanego wniesieniem zażalenia. Jednak, zdaniem Sądu Najwyższego w niniejszej sprawie, nie można pomijać braku woli kontynuowania postępowania kasacyjnego wyrażonego przez stronę osobiście, w formie wniosku o cofnięcie skargi kasacyjnej. Pismo procesowe powódki świadczy bowiem o tym, że skarga kasacyjna wniesiona przez jej pełnomocnika nie leży już w jej interesie, zaś pełnomocnik *per facta concludentia* utracił umocowanie do jej wniesienia i popierania. Stąd też, mimo że powódka złożyła wniosek cofnięcia skargi kasacyjnej osobiście, Sąd Najwyższy postanowił umorzyć postępowanie kasacyjne w stosunku do jej osoby, mając na względzie, że skarga kasacyjna stanowi nadzwyczajny środek zaskarżenia.

Uwzględniając treść tego pisma oraz opierając się na podstawie art. 391 § 2 k.p.c. w związku z art. 398<sup>21</sup> k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł zatem, jak w sentencji postanowienia.